

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 08. marca 2011 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Štefana Sekelského v trestnej veci proti obvinenému **M. R.**, pre zločin lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák., o dovolaní obvineného M. R. proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo 16. februára 2010, sp. zn. 3To/68/2009, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného M. R. sa **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Nitra z 10. novembra 2009, sp. zn. 6T/55/2009, bol obvinený M. R. uznaný vinným zo spáchania zločinu lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

po predchádzajúcej vzájomnej dohode s doposiaľ nezistenou osobou 24. júna 2008 v čase asi o 19,00 hod. obvinený M. R. spolu s nezistenou osobou (ďalej ako "spolupáchateľ") pristúpili k poškodenej A. P., nar. X., ktorá sedela na lavičke pri bytovom dome na Š. X. v N., pričom M. R. začal hrešiť spolupáchateľa, že čo to včera urobil, že ho za to zbije, ako si také niečo dovolil urobiť starej žene, následne oslovil A. P. s tým, že jej odnesie tašku, ktorú mala pri sebe, a napriek jej námietkam jej tašku vzal, vybral z nej finančnú hotovosť vo výške 20.400,-Sk (677,16 Eur), následne chytil A. P. za zápästie ľavej ruky a z prostredníka a ukazováka jej násilím stiahol dva prstene zo žltého kovu napriek tomu, že A. P. sa bránila, pričom spolupáchateľ stál vedľa M. R. a následne obaja páchatelia z miesta činu ušli, čím svojím konaním M. R. spôsobil poškodenej A. P. škodu 20.400,- Sk (677,16 Eur) na peňažnej hotovosti a na predmetoch zo žltého kovu vo výške 5.000,-Sk (165,97 Eur), pričom k zraneniu poškodenej nedošlo.

Súd prvého stupňa za to podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., za zistenia priťažujúcej okolnosti uvedenej v ustanovení § 37 písm. m/ Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. uložil obvinenému trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov a 10 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený M. R. v zákonnej lehote odvolanie, navrhol zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd v Nitre uznesením zo 16. februára 2010, sp. zn. 3To/68/2009, podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného M. R. ako nedôvodné zamietol.

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu podal obvinený 12. januára 2011 prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie. V jeho odôvodnení uviedol ako dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., t.j., že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Podľa názoru obvineného rozhodnutie súdu vychádza z nedostatočne zisteného skutkového ako aj právneho stavu. Obvinený poukázal na to, že neboli vypočutí všetci svedkovia, ktorých on sám navrhol. Zároveň spochybnil skúmanie duševného stavu svedkyne znalcom s tým, že dôkaz bol vyhodnotený spôsobom, o ktorom možno mať vážne pochybnosti. Upozornil aj na rozpory vo výpovedi poškodenej. Ďalej obvinený vo svojom dovolaní uviedol, že Mgr. K. Z. bol pribratý ako odborný konzultant pri vypracovaní znaleckého posudku avšak konzultant nemôže byť v tej istej veci znalcom a nemôže podať ani písomné vyjadrenie. V závere zdôraznil, že došlo k porušeniu rovnosti strán, keď súd odmietol vykonať dôkazy a vypočúť svedkov J. K. st. a J. K. ml. s tým, že toto má zabezpečiť obhajoba.

Z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 386 ods. 1, ods. 2 Tr. por. zrušil a v zmysle § 388 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Nitra, ktorý navrhol toto podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či podané dovolanie spĺňa všetky obsahové a formálne náležitosti, či je podané oprávnenou osobou a či je prípustné. Dovolaním bolo napadnuté právoplatné uznesenie Krajského súdu v Nitre ako súdu odvolacieho, ktorým bolo podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného M. R. zamietnuté ako nedôvodné. Proti takémuto rozhodnutiu je dovolanie prípustné podľa § 368 ods. 1 Tr. por. Dovolanie bolo taktiež podané prostredníctvom obhajcu, čím bola splnená aj podmienka jeho podania oprávnenou osobou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por.

V dovolaní musí byť uvedené, z akých dôvodov je predmetné rozhodnutie napádané a aké chyby sú rozhodnutiu vytýkané. V predmetnom dovolaní sa pritom konštatuje, že sa jedná o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným M. R. nie je dôvodné, a preto ho podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Otázkou, či bol naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., t.j., že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, sa dovolací súd po vecnej stránke nezaoberal, pretože obvinený nesplnil formálnu procesnú podmienku uplatnenia tohto dovolacieho dôvodu, vyplývajúcu z ustanovenia § 371 ods. 3 Tr. por., nakoľko tento dôvod obvinený nenamietal najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

Ďalej je možné konštatovať, že dovolateľ v rámci námietky o pochybnom vyhodnotení dôkazu týkajúceho sa duševného stavu poškodenej, namieta len jeho vecnú nesprávnosť nie však jeho nezákonné vykonanie. Okresný súd správne pribral do konania znalcov na skúmanie duševného stavu nebohej poškodenej a znalca na hlavnom pojednávaní vypočul v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku.

Na pravde sa nezakladá ani tvrdenie dovolateľa, že Mgr. K. Z. bol pribratý ako odborný konzultant pri vypracovaní znaleckého posudku a bol v tej istej veci aj znalcom. Okresný súd uznesením zo 16. júna 2009, č.k. 6T/55/2009 - 184 do konania pribral znalcov MUDr. K. a MUDr. V., ktorí mali zodpovedať otázky tam uvedené za konzultácie odborného konzultanta Mgr. K. Z. a súčasne zrušil svoje uznesenie z 08. júna 2009, č.k. 6T/55/2009 - 181, ktorým bol pribratý do konania Mgr. K. Z. ako znalec. Za tejto situácie je potrebné

vyvodit' ten záver, že odborný konzultant nebol neskôr pribratý do konania ako znalec a nepodal v tej istej veci ani písomné vyjadrenie.

Pokiaľ ide o námietky (v úvode podaného dovolania), že súd nevypočul svedkov (J. K. st. a J. K. ml.), ktorých obvinený navrhol, dovolací súd konštatuje, že takýto dôkaz, ktorý nebol súdom vykonaný, nie je dôvodom, ktorý by mohol byť identický s dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. ako sa toho domáha vo svojom dovolaní obvinený. Tento dôvod predpokladá, že rozhodnutie súdu je založené na dôkazoch, ktoré v skutočnosti aj boli vykonané, ale nie zákonným spôsobom. Súd sám rozhoduje o vykonaní dôkazov, ktoré zabezpečia náležité zistenie skutkového stavu veci bez dôvodných pochybností tak, aby bolo možné vo veci spravodlivo rozhodnúť. Preto nesúhlas obvineného s rozsahom vykonaného dokazovania a jeho hodnotením, nemôže zakladať žiaden dovolací dôvod.

V tejto súvislosti sa tiež poukazuje na konštantnú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej do obsahu základného práva vyjadriť sa k všetkým vykonaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 vety prvej Ústavy Slovenskej republiky nepatrí nielen právo účastníka (strany) konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia súdu ním navrhnutých dôkazov, príp. sa dožadovať ním navrhovaného spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov, ale ani povinnosť súdu vykonať účastníkom (stranou) konania navrhnuté dôkazy (I. ÚS 98/97).

So zreteľom na to, že v posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., dovolací súd musel dovolanie obvineného M. R. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

P o u č e n i e : Protí tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 08. marca 2011

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková